

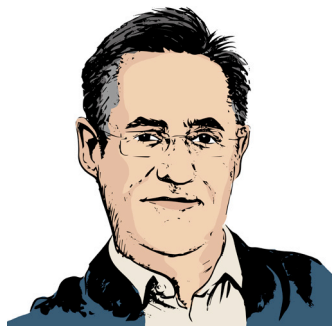
‘Catalan Momentum’

La qüestió catalana és present en totes les reunions i la demanda d’informació és general. El cas català no era una ‘algarabía’ o un ‘suflé’, és una llarga onada que ara pot cristal·litzar.

L’editorial de *The New York Times* del dia de San Joan, recomanant a l’Estat espanyol un referèndum per a Catalunya, ha obert la porta a una nova tongada de reportatges de la premsa europea. La qüestió catalana torna a figurar entre els temes de màxima actualitat i al Parlament Europeu eurodiputats, assessors polítics, personal d’ambaixades i periodistes globals demanen informació sobre els darrers moviments. Així, des que el passat 4 de juliol el Govern català va presentar la llei que ha de permetre el referèndum d’independència el proper 1 d’octubre, ha tornat el *Catalan Momentum*.

El 7 de juny vaig ser escollit coordinador del grup liberal-demòcrata a la comissió d’Economia, una de les més importants del PE, atès que l’anterior coordinadora Sylvie Goulard va ser nomenada ministra de Defensa a França. Ara represento 68 diputats en una comissió que abasta des dels rescats bancaris fins a la multa recent de Google. Ha augmentat considerablement el meu volum de feina, ja que el coordinador ha de seguir tots els informes de la seva comissió. En contrapartida, però, tinc la porta oberta de ministres i de comissaris relacionats amb els múltiples dossiers en curs de la meva comissió.

Així, he anat a Estònia per tal de preparar amb el primer ministre Jüri Ratas, diferents ministres i diputats estonians la presidència semestral de la UE que ara toca a la república bàltica. En àpats i reunions les preguntes sobre Catalunya hi van ser, en algun cas des del primer moment.

RAMON TREMOSA

M’he trobat amb el letó Valdis Dombrovskis, vice-president de l’euro de la Comissió Europea i ex-primer ministre de Letònia entre 2009 i 2014, conegut a Catalunya per unes declaracions a favor del referèndum català el 2013 (li va costar una falsa i denigrant denúncia de la policia espanyola d’haver cobrat 6 M€ per fer-les).

M’he reunit amb la danesa Margrethe Vestager, comissària de Competència que acaba de multar Google, com a diputat ponent del Parlament en l’informe anual de Competència d’enguany: ella va respondre a Twitter la meua piulada, en què hi havia una foto amb les portades dels tres *best sellers* catalans traduïts al danès que li vaig regalar (*Jo confesso* de Jaume Cabré, *Pandora al Congo* de Sánchez-Piñol i *El violí d’Auschwitz* de Maria

Àngels Anglada): “Moltes gràcies pel regal. Accepto el repte de trobar literatura danesa traduïda al català”.

M’he trobat amb el francès Pierre Moscovici, comissari d’Assumptes Econòmics i Financers i ex-ministre francès d’Economia, per abordar l’aplicació desigual a Espanya i Itàlia de les seves recents crisis bancàries (a Itàlia el MontePaschi era *too big to fail* i els dos bancs venecians eren *too little to fail*?). Itàlia ha fet servir diner públic per fer front a la crisi bancària i Espanya encara no, tot i que ha promès crèdits fiscals diferents garantits al Banc de Santander.

He dinat amb l’estonià Andrus Ansip, comissari d’Agenda Digital i primer ministre d’Estònia entre 2005 i 2014, per parlar de com Europa prepara i vol protegir la seva ciberseguretat ara que arriba de manera massiva l’internet de les coses. Finalment, he esmorzat amb la sueca Cecilia Mälstrom, comissària de comerç. Mälstrom va ser eurodiputada liberal i parla una mica de català, ja que va fer la seva tesi en ciència política sobre el catalanisme ara fa vint anys.

La qüestió catalana és present en aquestes reunions i de manera més o menys explícita la demanda d’informació és general: els dic que no hi ha Estat ni Constitució que pugui aturar tres milions de catalans, si aquests estan determinats a votar. Com ha reconegut Ramón Jáuregui, eurodiputat del PSOE, a Europa ningú no entén per què l’Estat espanyol no ofereix un referèndum als catalans. Per cert, al PE ningú no coneix ni parla de Baiget.

Eurodiputat independent pel PDeCAT